

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 63.

Sjette Sessions anden Samling.

Shv og Tyvende Møde.

Lørdagen den 8de Februar.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden jeg gaaer over til Dagsordenen, skal jeg anmeldte, at Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Brøberg) har tilfilleet mig en Skrivelse med 2 Andragender til Thinget, nemlig fra affædiget Hoboist Jørgen Christian Odemart og fra affædiget Fuldmægtig ved Christianshavns Havnecontoir S. P. Fischer, hvilke efter Anmodning skulle blive afleverede til Finantsudvalget.

Vi gaae over til det 1ste Nummer paa Dagsordenen: Finantsministeren forelægger 2 Lovudkast.

Finantsministeren: Det første Lovforslag, som jeg skal tillade mig at forelægge det høitærede Thing, er Udcast til Lov angaaende et overordentligt Lønningstillæg for de ringere aslagte offentlige Bestillingsmænd. Det er kun nødigt, at jeg har indbragt dette Lovforslag, thi jeg troer, at det ikke er denne Art af Understøttelse, som Embedsmændene med Rette kunne kræve; jeg troer, at det anerkjendes mere og mere, at Forholdene nu ere saadanne, at en almindelig og gjennemgribende Forandring af Lønningsvilkaarene for Embedsstanden maa ansees som paatrængende nødvendig. Det har imidlertid ikke været muligt i den korte Tid, der er forløben, siden jeg indtraadte i Ministeriet, at tilendebringe de For-

arbejder, der maae ansees aldeles nødvendige, for at et saadant Lovforslag kan forelægges, og det har derfor været nødvendigt atter at fremkomme med et Lovforslag af samme Natur som det, der i det foregaaende Aar blev forelagt Rigsdagen og billiget af denne. Det Lovforslag, som jeg herved forelægger, vil nu ogsaa befindes i alt Væsentligt at være bygget paa samme Grundlag som det tidligere af mig nys omtalte. Jeg har nemlig troet, i Henshold til de Forhandlinger, som fandt Sted ved Behandlingen af det tidligere Lovforslag, at burde gaae ud fra, at det samme Beløb, som dengang blev bevilget af Rigsdagen, ogsaa nu maatte ansees som en rimelig Begrændsning af Summens Størrelse. Imidlertid har jeg ikke, ligeoverfor de mange, som det forekommer mig, aldeles begrundede Klager over, at den tidligere Dyrtidslov indskrænkede Lønningstillæget til altfor lave Gager, kunnet undlade noget at udvide Begrændsningen med Hensyn til Størrelsen af de Gager, for hvilke Tillæget skal gives. Det vil saaledes af Løven sees, at det er paatænkt at lade Gager indtil 1000 Rd. tilskyde et saadant Tillæg, mens det i den tidligere Lov kun var Lønningens beløb indtil 800 Rd., som erholdt extraordinært Tillæg. Herved vilde jo Summen være bleven forøget, men hvad der paa denne Maade er lagt til de tidligere Beløb, er atter bleven indvundet ved den Affortning, som jeg, da jeg gik ud fra, at jeg ikke turde overskride den Sum, der i det Hele var tilstaaet ved den tidligere Lov, har anseet nødvendig og som jeg har troet at kunne indbringe, idet nemlig de Ugifte eller de, som ikke ere Familieforsørgere, ere udelukkede fra dette Tillæg. Dermed er det imidlertid paa ingen Maade min Mening at ville udtale en Erkjendelse af, at de saaledes